

מ"ת 56157/02/20 - מדינת ישראל נגד דניאל מהרי

בית המשפט המחוזי בירושלים

17 מרץ 2020

מ"ת 56157-02-20 מדינת ישראל נ' מהרי

מ"ת 62031-06-19 מדינת ישראל נ' מהרי

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ, סגנית נשיא

מדינת ישראל

המבקשת:

ע"י עו"ד שי עציון

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיב:

דניאל מהרי

ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי

מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים (במ"ת 62031-06-19 ובמ"ת 56157-02-20).

רקע דיוני

1. נגד המשיב הוגש ביום 27.6.19 כתב אישום המייחס לו ולנאשם נוסף עבירות של דרישת נכס באיומים, שוד בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. על פי הנטען באישום הראשון, קשרו הנאשמים קשר להביא גברים זרים למפגש עם הקטינה א', ילידת 00.00.04 [להלן - המתלוננת] תוך הצגת מצג שווא לפיו הקטינה תספק שירותים מיניים בתמורה כספית, זאת על מנת לקבל מידי אותם גברים כספים שלא כדין. בהתאם לכך, פגשה המתלוננת בהוראת הנאשמים בגבר זר, על פי תיאום מראש, הובילה אותו למקום מבודד, לשם הגיעו הנאשמים ודרשו את כספו תוך איומים, צעקות וגידופים. על פי הנטען באישום השני, שדדו הנאשמים, ביחד עם שניים נוספים, את י', לאחר שהובילו אותו למקום מבודד, תוך איומים בין היתר בסלע ובגז מדמיע, ונטלו ממנו כסף, שעון יד, מצלמת דרך של רכבו ועוד [תיק זה יקרא להלן - תיק השוד]. אציין כי המתלוננת השתתפה גם באירועים שהובילו לשוד והיא אחת מעדי התביעה בהתייחס לשני האישומים.

2. עם הגשת כתב האישום בתיק השוד הגישה המאשימה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים (מ"ת 62031-06-19). ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה אך טען לכרסום בראיות, ובית המשפט הורה על הזמנת תסקיר מעצר. תסקיר המעצר לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. שירות המבחן מצא כי קיים סיכון להישנות העבירות המיוחסות למשיב, זאת לנוכח התנהלותו המגמתית, ניהול קשרים שוליים, הסתבכותו החוזרת בפלילים על אף סנקציות שהוטלו עליו, היותו צרכן של סמים ואלכוהול, ועקב קשיים בוויסות דחפיו. כן נמצאה בעייתיות בחלופה שהציע. בית המשפט (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) אשר דן בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתיק השוד ובתיק נוסף בו יוחסו למשיב עבירות מין, קבע בהחלטתו, כי "חומרת העבירות המיוחסות למשיב, כל אחת

מהן בפני עצמה והצטברותן יחד, מעוררת ספק לגבי עצם התאמת המשיב לחלופת מעצר, ומלכתחילה נדרשה חלופה ברמה גבוהה במיוחד כדי שניתן יהיה לשקול לקבלה במקרה זה. מהתסקיר ומעברו של המשיב עולות נסיבות המעוררות ספק לגבי עצם היכולת לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ולתת בו אמון". עוד קבע כי לא הוצגה חלופת מעצר שיש בה כדי להפיג באופן סביר את המסוכנות העולה מן המעשים המיוחסים למשיב, ולפיכך הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו (החלטה מיום 31.7.19).

3. ימים ספורים לאחר שניתנה החלטה בעניינו הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בה הציע חלופת מעצר נוספת שטרם נבחנה. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר משלים בו תיבחן, בין היתר, אפשרות למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. בתסקירו המשלים העריך שירות המבחן כי מאפייניו האישיותיים האימפולסיביים של המשיב וקשייו בוויסות דחפיו יקשו על המשיב להיענות לאורך זמן לתנאי מעצר בית. עם זאת סבר כי פיקוח אלקטרוני המבקר את תנועותיו ומאפשר סנקציה מיידית יסייע לו לקיים את התנאים המגבילים שיוטלו עליו. לפיכך המליץ על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית דודותיו ובפיקוחן. בית המשפט (כב' השופט ר' יונגרד) קיבל את המלצת שירות המבחן והורה על העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית דודותיו (החלטות מיום 12.9.19 ומיום 16.9.19). בית המשפט ציין בהחלטתו כי עוד בטרם הגשת התסקיר המשלים חזרה בה המאשימה מהאישום הנוסף שהוגש נגד המשיב בגין עבירות המין (בעקבות חזרת המתלוננת מתלונתה). עם זאת ציין כי "לא הוצגו ראיות המצביעות על כך שאכן קיים קושי במסד הראייתי הנוגע לאישום שנותר על הפרק. בפרט כך הם פני הדברים בנוגע לאישום השני שבכתב האישום, הכולל את העבירות החמורות עד מאוד של שוד בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט". לפיכך קבע כי האיזון הנכון נוטה לקבלת המלצת שירות המבחן. לאחר שנתקבלה חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בלווי ערובות כספיות שנקבעו וצו עיכוב יציאה מן הארץ.

4. ביום 27.1.20 הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר בה עתר להסרת הפיקוח האלקטרוני ולחלופין, "פתיחת חלונות משמעותיים". בית המשפט (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) הורה על הגשת תסקיר משלים בו התבקש שירות המבחן להתייחס לבקשה זו. עוד בטרם הוגש התסקיר נעצר המשיב ביום 12.2.20 בגין חשדות להדחה בעדות של המתלוננת.

5. ביום 23.2.20 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו הדחה בעדות בנסיבות מחמירות, עבירה לפי ס' 246(ב) (לחוק העונשין, תשל"ז-1977). על פי הנטען בכתב האישום האמור, יצר המשיב ביום 8.2.20, קשר עם המתלוננת, שהיא כזכור עדת תביעה בתיק השוד, באמצעות הטלפון הנייד. המשיב הורה למתלוננת לומר כי כל מה שאמרה למשטרה זה שקר ואיים עליה שאם לא תעשה כן, יפגע בה ובמשפחתה. בין היתר איים המשיב על המתלוננת ואמר "אם את לא הולכת להגיד להם שזה שקר, אני נשבע לך בספר תורה אני לוקח רימונים ומפוצץ לך את כל המשפחה, אני אחזור לך את כל המשפחה", וכן "אם לא תגידי להם שזה שקר אני נשבע... שיפוצץ את הדירה עם כל המשפחה וכל החיים שלך", "אני אמצא אותך...אני אומר לך את זה בפעם האחרונה...אם האנשים האלה לא יורדים ממני...אם לא תגידי להם את השקרים שעשית...אני נשבע בחיים שלי...אני לוקח סכין גדול וחותר... את הגרון יותר ממיליון פעמים, בספר תורה שאין לי מה להפסיד יותר". עוד נטען שהמשיב המשיך לאיים על המתלוננת באמצעות הודעות בעלות אופי דומה בישומון "אינסטגרם". נטען שבמעשיו האמורים הניע המשיב, או ניסה להניע את המתלוננת להעיד שקר בהליך שיפוטי או לחזור בה מהודעה שמסרה בדרך של איומים [תיק זה ייקרא להלן - תיק ההדחה]. להשלמת התמונה יצוין, כי כתב האישום בתיק ההדחה מייחס למשיב גם עבירה של הפרת הוראה חוקית, אך איננו

מפרט מהי ההוראה שהופרה. בעקבות הערות בית המשפט, הסכים ב"כ המאשימה כי הדיון בבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים יתקיים בהתעלם מעבירה זו.

6. עם הגשת כתב האישום בתיק ההדחה, הגישה המאשימה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים (מ"ת 56157-02-20). כן הגישה במקביל בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט בתיק השוד אשר הורתה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בה עתרה למעצרו עד לתום ההליכים. אוסיף כי הממונה על הפיקוח האלקטרוני הורה בהחלטתו מיום 27.2.20, לאחר שימוע שנערך למשיב, על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרתו של המשיב למעצר בשל ביצוע עבירה במהלך תקופת הפיקוח. כן פנה לבית המשפט בבקשה לקיים דיון בהחלטתו כנדרש בס' 22ח(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.

7. בהסכמת הצדדים, אוחד הדיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים (מ"ת 56157-02-20), בבקשה לעיון חוזר ובהחלטת הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני (במ"ת 62031-06-19).

ראיות לכאורה בתיק ההדחה

8. ב"כ המשיב הסכים כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב למספר הטלפון ממנו נעשתה השיחה למתלוננת מושא כתב האישום. עם זאת טען לכרסום משמעותי בעוצמת הראיות. עיקר טענתו ממוקדת בזיהוי של המשיב כמי שביצע את השיחה למתלוננת. נטען לענין זה, בין היתר, כי לא מן הנמנע שהנאשם האחר בתיק השוד הוא זה שהתקשר לאיים על המתלוננת, כי כתב האישום בגין עבירות האינוס שנפתח נגד המשיב בעקבות תלונת המתלוננת בוטל בעקבות חזרת המתלוננת מתלונתה דבר המעיד על מהימנותה, כי מחקר תקשורת שנערך לגבי ה"ברזל" המשוך למספר הטלפון ממנו נערכה השיחה מעלה כי לא בוצעה שיחה מן הברזל וכי הטלפון לא נמצא בחיפוש שנערך בביתו של המשיב.

9. לאחר שבחנתי את חומר הראיות מסקנתי היא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירת ההדחה בעדות המיוחסת למשיב. שיחת האיום המתוארת בכתב האישום הוקלטה ע"י המתלוננת ואף הושמעה לבית המשפט. השיחה בוצעה מטלפון PREPAID שמספרו ידוע (055-2462685) ומחקר תקשורת שנערך מלמד על שיחות נכנסות ממספר זה לטלפון של המתלוננת במועד הנטען. לפיכך טענות המשיב מתייחסות, כאמור, בעיקרן, לסוגיית זיהוי כמי שהתקשר ושוחח עם המתלוננת באותה שיחה. הראיות המרכזיות הקושרות את המשיב לשיחה הן הודעות המתלוננת המזהה את המשיב כמי שהתקשר אליה ושוחח עמה. המתלוננת, המתגוררת בפנימיה, הגיעה למשטרה ביום 10.2.20 עם עו"ס מלווה, והתלוננה שהתקשר אליה "בנאדם שאני מכירה אותו הרבה זמן קוראים לו דניאל מהרי" ואיים עליה ש"לא לבוא לבית המשפט כדי לא לספר את האמת" שאם לא כן "ירצח את המשפחה שלי". המתלוננת מציינת כי היא מכירה היטב את המשיב (היא מכירה אותו מזה כשנה וחצי, הם היו "חברים טובים וידידים" ונהגו להיפגש מידי שבוע), וכן היא מציינת שזיהתה את קולו. אוסיף שחרף טענות ב"כ המשיב לענין איכות ההקלטה וקיומו של "עיוות קול", ממשמע השיחה ברי כי אדם המכיר את הדובר באופן אישי, יכול לזהותו. גם תוכנה של השיחה מצביע על היכרות בין שני המשווחים.

10. המשיב בחקירותיו הרחיק עצמו מן השיחה וכן ממספר הטלפון ממנו בוצעה השיחה. כשנשאל בחקירתו על הטלפון הנייד שלו, טען שהוא התקלקל, שהוא מסרו לאחותו ושהוא אף אינו זוכר את מספרו. כשנשאל אם השתמש במנוי שמספרו כמספר הטלפון ממנו נערכה השיחה טען "זה לא המספר שלי ולעולם לא השתמשתי במספר הזה". אלא שהן בת זוגו של המשיב והן דודתו המפקחת עליו קשרו את המשיב למספר הטלפון האמור. בת זוגו של המשיב, מ' א', ציינה בהודעתה כי מספר הטלפון ממנו נערכה השיחה הוא מספר הטלפון הנייד של המשיב, וכשנשאלה אם יש סיבה שהמשיב יאמר שאין לו טלפון נייד, השיבה שאינה יודעת. גם דודתו מ' א ציינה את המספר האמור כמספר הטלפון של המשיב.

11. אוסיף ואציין כי הנאשם האחר בתיק השוד הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים ואשר הודעה עליו נמסרה לבית המשפט ביום 17.2.20, ימים ספורים לאחר השיחה. לפיכך, טענת המשיב כי יתכן שהיה זה הנאשם האחר שהתקשר למתלוננת איננה מסתברת.

12. עוד אציין כי מן הראיות עולה כי איומיו של המשיב על המתלוננת פעלו את פעולתם והצליחו לערער את המתלוננת. המתלוננת העידה כי הוא פוחדת מן המשיב. מדריכתה של המתלוננת בפנימיה מסרה בהודעתה כי המתלוננת מודאגת מאוד, "היא לא כל כך ישנה והרבה פעמים גם בוכה בלילה, היא חסרת כוחות ומדוכאת... זה משפיע מאוד על התפקוד שלה בפנימיה, לפעמים היא קמה בצרחות בלילה". כן העידה שהיא "מפחדת שיגיעו אליה וגם מפחדת שיגיעו לאימא שלה ולאחים שלה" וש"היא מרגישה שהיא לא יכולה יותר ושהיא בסכנה". גם עדויות אלה מחזקות את תלונתה של המתלוננת.

13. סיכום הדברים הוא, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירה של הדחה בעדות בנסיבות מחמירות המיוחסות למשיב בכל הקשור לביצוע שיחת האיומים למתלוננת. אף לא מצאתי כי קיים כרסום בראיות כנטען ע"י ב"כ המשיב. באשר להודעות באינסטגרם, לא מצאתי בחומר הראיות ראיה הקושרת את המשיב להודעות אלה ואף ב"כ המבקשת לא טען בענין זה בדיון שנערך לפניי.

עילת מעצר וחלופה

14. משנקבע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירה של הדחה בעדות, קרי: ניסיונו של המשיב להניע את המתלוננת, באיומים על שלומה ועל שלום בני משפחתה, להעיד עדות שקר או לחזור בה מהודעתה, קמה עילה למעצרו של המשיב בשל חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ולהשפעה על עדים. כן קמה עילה למעצרו בשל החשש לסיכון ביטחונה של המתלוננת ובני משפחתה. אוסיף כי לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירה של סחיטה באיומים והפרת הוראה חוקית בגין נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל. עברו הפלילי של המשיב, הרלוונטי לענין, מחזק את עילות המעצר ומקים חשש ממשי שהמשיב יחזור על מעשיו ככל שלא יהיה נתון במעצר.

15. המשיב ביצע את המעשים בהיותו נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני בתיק השוד. מכאן, שאין במעצרו בפיקוח אלקטרוני כדי להבטיח שהמשיב לא יחזור על המעשים, ובפרט ככל שיתקרב מועד עדותה של המתלוננת. נסיבות אלה

מצדיקות החזרתו של המשיב למעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים נגדו (והשווה: בש"פ 1988/17 גנגינה נ' מדינת ישראל, 27.3.17).

16. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בכל המתייחס לשני כתבי האישום התלויים ועומדים נגדו כמפורט לעיל (ואשר הדיון בעניינם בינתיים אוחד).

ב"כ המשיב יודיע למשיב על תוכן ההחלטה. מזכירות בית המשפט תמציא ההחלטה למשיב באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"א אדר תש"פ, 17 מרץ 2020, במעמד ב"כ הצדדים
ובהעדר המשיב (אשר לא הובא ע"י שב"ס בשל מצב החירום עקב נגיף
הקורונה)